

Za zaročence:

Katekizem o zakonu je knjižica, ki pouči zaročence o vsem potrebnem. Škodila pa ne bo tudi zakoncem, ako jo preberejo, ker so marsikje že pozabili, kaj je sveti zakon. Knjižica stane le 4 Din in se dobi v

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

muhami in vbadl. Ta slavna bratovščina se je kmalu razširila obenem s krščanstvom po vsej ubogi, grešni zemlji, in podružnico jeruzalemskega osla najdeš tudi pri nas. Vsako nedeljo in praznik, po zimi in po leti, lahko vidiš in gledaš junake te bratovščine, kako zvesto in vztrajno opravljajo svojo službo ravno med cerkvenim opravilom v kakem zatišju zunaj cerkve; sitne muhe preganjajo z dišečimi cigareti in s pripovedkami o nočnih potih in dogodkih črne teme ščegetajo ušesa svojega vzornega načelnika. Notri v cerkvi je župnik ravno govoril o tistih evangeljskih povabljenih na imenitno večerjo, kako so se vsi lepo izgovarjali, da niso prišli. Ko gospod zve, da je zunaj cerkve zbrana cela podružnica bratovščine jeruzalemskega osla, pa pohiti po pridigi ven, da bi prišlece lepo sprejel. V primernih besedah pozdravi gospod župnik varuhe dolgouha ter jim izrazi globoko priznanje za njihovo junaško vztrajnost pri tako odlični službi, bodreč jih k stanovitnosti do konca. — Veste, gospod urednik, preveč mastna juha tudi ne tekne, in tako se je zgodila čudovita reč: varuhe jeruzalemskega dolgouha je dolgo in široko občudovanje in javno priznanje tako zmedlo, da so za trenutek zgubili vso razsodnost; da bi si delovanje zmedenih možganov spet uredili, jo pobrišejo slavni junaki v diru v bližnjo gostilno, češ, litrček ljutomercana bo že storil svojo moč. Pa smola, gostilničar, dober in moder mož, ki je iz okna svoje hiše gledal ves prizor pri cerkvi, izrazi prišlim junakom svojo žalost, da jim ne more postreči, ker se ne čuti vrednega, da bi sprejel v svojo hišo tako odlične goste. Varuhi dolgouhega jeruzalemskega pokrovitelja pa so se nato umaknili v zatišje ščetinarskega bivališča, da bi tam nemoteni lahko nadaljevali svojo vzvišeno nedeljsko službo.

Iz zagrebške torbe. Kar zagnile so se v nedeljo dne 3. junija zagrebške ulice, koder je korakala 1200glava množica slovenskih romarjev iz Ptujkega polja, iz Slovenskih goric, Prekmurja in kdo bi še vse naštel. Saj jih je bilo dva vlaka, ki so se šli poklonit Mariji v Bistrici, od tu pa v Zagreb, kamor so dospeli ob desetih. Popoldne se je narod razšel, da si ogleda po lastni želji zagrebške zanimivosti. V muzeje, gledat zverine v Maksimir, po cerkvah, trgih in parkih, na Mirogoj, kjer so postali tudi na Radičevem grobu in zmolili očenaš za pokoj njegovi duši. Pa svoje znance so si obiskali. In »Lotmeržanje«, kako ne bi našli g. Seršena, rojaka, ki v Radičevi ulici toči najboljšega ljutomercana! Vsak je našel svoje. In dekleta so imela nekatera res lep dan. Mamica je prišla na obisk! In je bila vesela mamica, srečna hčerka, da sta se srečno našli daleč od doma, kjer hčerki tujina kruhek rodi. Tam po parketih, na preprogah, po divanah. To je strmela mamica, kako je njeni hčerki lepo . . . Z dvema vlakoma so se romarji odpeljali zvečer nazaj domov. Njihovi spremljevalci so bili: župnika iz Hajdine in od Sv. Miklavža ter g. Munda

iz Ljutomera. V Bistrici so imeli pravi mision. Morda še več, zakaj celo noč so spovedovali romarje. Pa so se junaško držali tudi v Zagrebu, da so si ljudje kar največ ogledali. Videli so marsikaj, a tistega, kar je nam Slovincem v Zagrebu najlepše, si pa le niso ogledali: Sv. Roka!

Razkrinkani fakir.

Indijec Ulmai se je že dolgo ukvarjal s fakirstvom (čarovnijami). Med pobožnimi molitvami v hribih se je povspel do fakirja.

Nek glas ga je zvalil iz samote v veliko mesto.

Posedal je moč »slepila z motvozom«, pod njegovo roko je zraslo trenutno palmovo seme v drevo, kačji pik mu sploh ni škodil.

Če so se dolgočasili Angleži pred velikim hotelom, ali so pripeljale ladje potnike na vzhod in so si hoteli ogledati tuji mesto, so jih privedli kuliji (nosači) k Ulmaiju.

Seme palme.

Med tem, ko je njegov pomagač razbijal po bobnu, je stopil on, fakir, pokrit s turbanom, pred šotor. Iz njegovih prs se je izvil visoko potegnjeni: »Hie — ie!«, dokler ni prešel klic v žvižg, ki je preplašil angleške gospe in kače. Ponosno se je ozrl fakir naokrog, če je zbranih dovolj radovednežev.

Nato je vzel palmovo seme, ki je romalo iz roke v roko gledalcev in je še pokazal na z zemljo napolnjeni lonec. Pred začudenimi očmi ter odprtimi usti gledalcev je zrasla iz neznanega in v loncu položenega semena palma . . . Iz fakirjevih rokavov so prilezle najbolj strupene kače, ne da bi ga bila katera pičila. Iz ust čarovnika se je oglasil pretresljivi: »Hie — ie!« in odstranil se je počasi, prepustivši pomočniku, da je zbral darovane srebrnike. Še le po njegovem odhodu so se zavedli nad vse začudenim gledalcem toliko, da so se začeli med šepetanjem razhajati.

»Slepilo z motvozom«

so zahtevali gledalci zopet in zopet. A vodniki ter kuliji so razlagali, da se mora veliki Ulmai za to čudo posebno truditi in da ga ne more pričarati vsakemu. Fakir se je pustil tako dolgo prositi, dokler mu niso ponudili tuji bogate nagrade.

Potem je stopil Ulmai častitljivo v krog zbranih radovednežev, povezan krog ledenj s svilenim motvozom. Nastala je grobna tišina. Fakir je čakal, da ni bilo čuti niti dihanja. Stopil je k njemu majhni, malodane nagi pomagaček. Z dolgimi prsti je razvezal pentljo na fakirjevem motvozu, katerega je čarovnik vrgel v zrak z rezkim: »Hie — ie!« In glej: Vrv se je postavila navpično med zemljo ter nebom in gledala liki v zemljo zapičena bambusova palica ter pritrjena na nekaj nevidnega v zraku. Mali Malajček je položil nogo na fakirjevo koleno in je plezal po vrvi čisto do vrha, kjer se je odpočil v zanki.

Angleži so kar strmeli kvišku, dokler ni odjeknil fakirjev »Hie — ie!« in je mladelec splezal po vrvi nazaj na tla. Ko

je skočil Malajec na zemljo, se je zvil motvoz in postal vrv. To je bilo fakirjevo največje slepilo, katerega so hodili tuji gledat iz najbolj oddaljenih krajev.

Na stotine gledalcev je tolikokrat pri sostvovalo opisanemu »čudežu«, gledali so ga z nevernimi očmi, a vendar ga niso doumeli.

Neki učenjak je fotografiral čudo in je stopil drugi dan pred radovedneže z razvito ploščo. Videli so na njej fakirja, a motvoz je ležal lepo zvit poleg njega na tleh in se ni dvigal proti nebu. Po tem razkrinkanju je fakir prepovedal fotografiranje slepila.

Fakir in ženske.

Fakir Ulmai je postajal od dneva do dneva bogatejši in je že posedal svojo lastno hišo in veliko denarno premoženje v banki. Podpisoval je svoje ime v spominske knjige ameriških in angleških bogatašin, ako so zaprosile za to uslugo. S svojimi bodečimi očmi ženske sploh niti pogledal ni. Preziral je ženske bitje. Zanikal je odločno, da bi bivala v ženi duša. Sploh je gledal na ženske, kakor bi ne bile iz mesa ter krvi in kakor bi za njega sploh ne obstajale.

Ni se pogovarjal z ženskami v svoji mladosti . . . Ne, ko ga je peljal stari romar na goro. Ne, ko je prebil cela leta v samotni molitvi.

Nikdar ne bo pogledal ženske. Žena mu je bila slabost . . . In Ulmai je bil — moč.

Leta so prišla ter minula, tuji so prihajali ter odhajali.

Usodno srečanje z očmi.

Zopet je pel boben pred fakirjevim šotorom . . . Tuji so brzeli izpred hotela pred šotor. Velika ladja s svetovnimi potniki je počivala ob sidru v luki. Izza zavese je stopil pred gledalce veliki Ulmai, držeč v roki palmovo seme, a se je skrtil ter se ni prikazal, da se postavi z motvoznim slepilom. Njegove žareče oči so bliskale po gledalcih v krogu. Vsakemu je naklonil en pogled, ki se je zasadil z bliskavico v plave, rujave ter sive oči radovednih gledalcev . . .

Naenkrat je pa omahnil fakir. Srečal je oči, na katerih se je odbil njegov vse navzoče uspavajoči pogled. Zopet je poiskal te nepremagljive oči . . .

Bile so velike ter baržunasto rujave. Zrle so milo, kakor bi gledala srna, bile so čiste in so jih nekoliko prikrivali temni obrvi.

Fakirju se je dozdevalo, da gleda skozi te oči, ki so se upirale njegovi moči, čeravno so zrle vanj z otroško radovednostjo.

Čarodej je zravnal svojo visoko postavo. Pogledal je od zgoraj navzdol zapovedujoče . . . Čutil je, kako so sledili vsi njegovemu pogledu, le deklica v črni obleki, ki je stala poleg starega Angleža, ni klonila pred njegovimi bliski iz oči.

Še enkrat je ošinil Ulmai z očmi navzoče, nato je kriknil svoj »Hie — ie!« in je pognal vrv v zrak. Oči vseh so videle, kako je zletel motvoz kvišku in je takoj zopet padel na tla . . . Gledalci niso obtičali s pogledi tam gori

na koncu vrvi, kjer so pričakovali čudež pritrditve motvoza v zraku. Vsi so strmeli vprašajoče v velikega Ulmaja ter dečka, ki je stal mirno tik indijskega čarovnika.

»Hie — ie!« je kriknil fakir še bolj pretresujoče, še enkrat je zagrabil vrv, jo pognal visoko, pa padla je poleg nje, ne da bi se obesila v zrak.

Videti je, bilo, kako se maja visoka fakirjeva postava. Njegov pogled je iskal oči, velike baržunaste oči mlade, nedolžne deklice, ki se je ozirala boječe ter nemirno krog sebe. Zagledal se je v deviški obraz...

Videl je prvo žensko bitje!

Videl je nekaj, česar še doslej njegove oči niso nikoli videle. Izsledil je v ženski dušo in ta duša je bila čistejša od njegove. Bila je višja, močnejša, pred katero je moral kloniti.

Nikdo ni umel, zakaj se je pognal čarodej Ulmai naenkrat naprej. S krikom sovraštva je sunil bodalo proti srcu nedolžne deklice, ki je boječe odskočila. Stari Anglež je dobil sunek v svojo roko, ki je začela krvaveti. Prihiteli so še drugi Angleži, ki so pobili na tla s palicami fakirja, ki ni čutil udarcev. Njegovo telo je bilo neobčutljivo glede telesnih bolečin, katere je zmagoval s silo ter s čistostjo svoje duše. Ko so ga odgnali stražniki, je občutil v svoji notrajnosti najhujšo bol. Bolečino, katero povzroča ženska, če je premagala močnega moža!

Poslednje vesti.

Domače novice.

Romanje v Rajhenburg. Krščanska ženska zveza za Maribor in okolico priredi na splošno željo dne 7. in 8. julija t. l. romanje v slovenski Lurd — v Rajhenburg. Vsi, ki bi se radi udeležili tega romanja, se naj prijavijo do 16. junija na naslov: Bauman Katarina, predsednica Krščanske ženske zveze v Mariboru, Cvetlična ulica 23, ali pa se prijavijo osebno v društveni pisarni, ki posluje na Aleksandrovi cesti 6 I, vsako sredo in soboto od 8. do 10. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne. Vožnja tja in nazaj stane samo 50 Din. Vsak udeleženec mora plačati ob priglavitvi znesek 25 Din, ostalih 25 Din po najpозnejše do 1. julija. Romanja se lahko udeležijo tudi možje in fantje. Priglasite se še danes, da ne bo prepozno!

Primarij dr. Ivan Raišp v Celju se je preselil v lastno hišo na Kralja Petra c. 26. 613

Sv. Peter pri Mariboru. Vse vrle šentpeterske fante, ki so dobre volje, vabi odsek Kat. akcije na izlet v nedeljo dne 17. junija na zeleno Pohorje. Zbiramo se ob 3. uri pri gostilni Sande. Fantje, prinesite s seboj obilo dobre volje in nahrbtnik klobas. Na veselo svidenje!

Cezanjevci pri Ljutomeru. V Desnjaku je dne 28. maja umrla posestnica Marija Filli. Že pred mesecem jo je zadela možganska kap, tako da je deloma ohromela. Voljno je prenašala bolezen, dokler je ni Bog rešil velikega trpljenja. Naj v miru počiva!

Planina pri Sevnici. Planinci še ne pomnijo tako lepega pogreba, kakršnega je imela gospa Jozefa Špan, katero smo pokopali v

soboto dne 9. junija. Poleg številnega občinstva je spremljalo rajno mamico 10 duhovnikov in 12 klerikov salezijanskega zavoda iz Radne. Pred hišo žalosti ji je po blagoslovitvi krste zapel planinski mladinski zbor v slovo: »Spomladi vse se veseli«. V župnijski cerkvi so se darovale za dušni blagor rajne štiri sv. maše obenem. Slovesni Requiem »Reši me«, psalm »Usmili se me Bog« in dve nagrobnici je ganljivo lepo popeval salezijanski pevski zbor. V sprevedu je nosila šolska mladina 13 lepih vencev, darovanih od sorodnikov in prijateljev. Na pokopališču je govoril poslovlilne in tolažilne besede domači gospod župnik Jakob Sajovic. V svojem lepo sestavljenem govoru je poudarjal njeno živo vero in trdno zaupanje v Boga in občudovanja vredno vdanost v najsvetejšo voljo božjo. To polnost božjega duha je dobila v molitvi, katere ji nikdar ni bilo dosti, in v vsakdanjem prefemanju sv. obhajila. Smrti se ni prav nič bala, mirno jo je pričakovala v trdnem zaupanju na boljše življenje v večnosti. V svojem življenju je izdatno podpirala misijone in siromake. Bog nam daj več takih vzornih mamic! Za blago pokojnico žaluje dobri mož, s katerim je 48 let delila žalostne in vesele ure, in sedem otrok, med temi dva salezijanca, šolska sestra, učiteljica, žena poštnega uradnika, posestnica v Bučah in Stanko, posestnik na Planini.

MALA OZNANILA

Prodaj posestvo 4 orale. Alojz Vizjak, Sveti Miklavž, pošta Hoče. 606

Hiša lepa zidana z vrtom in sadonosnikom se prodaja v okolici Maribora, 5 minut od železniške postaje in farne cerkve. Naslov v upravi lista. 605

Posestvo se prodaja v Spodnjem Velovlaku pri Ptujju, obstoječe iz stanovanjske hiše z dvema stanovanjema, gospodarskega poslopja in 14 oralov posestva (eventualno se odda tudi manj oralov pri hiši). Razven tega se prodajo tudi posamezne parcele, kakor njive, travniki in gozdovi. Pojasnila daje: Al. Brenčič, posestnik in trgovec v Ptujju. 614

Lesni trgovci! Žaga z žagarsko kočo in nekaj zemlje se prodaja. Žaga leži ob prometni cesti pri Sv. Lovrencu na Pohorju. Natančnejše podatke daje dr. Kukovec Vekoslav, odvetnik v Mariboru, Sodna ulica 9. 617

Domačo pijačo jabolčnico si lahko napravite zdravo, okusno, že iz znanega ekstrakta »Jabolčnik«, kateri se je od strani posestnikov pohvalno obnesel, kakor tudi se je ta preparat od vseh drugih najboljše izkazal ter stane za 150 litrov 50 Din. Za uspeh se jamči. Naročila sprejema začasno uprava »Slovenskega gospodarja« v Mariboru pod šifro »Jabolčnik«. 618

Vabilo na letni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Galiciji (v likvidaciji) ob 8. uri zjutraj, po rani sv. maši, v prostorih posojilnice dne 24. 6. 1934. Spored: 1. Čitanje računskega zaključka za leto 1933 in odobritev. 2. Poročilo o izvršeni reviziji. 3. Volitev. 4. Slučajnosti. Če ne bi bil občni zbor sklepčen ob 8. uri, se vrši isti pol ure pozneje pri vsakem številu navzočih. K obilni udeležbi vabi odbor. 610

Prodaj posestvo 9 oralov, sadonosnik, gozd in njive. Naslov v upravi lista. 609

Vzamem v najem ali pa eventuelno kupim na odplačilo Umetni ali Kmečki mlin z nekaj posestvom na stalni vodi in v lepem kraju. Naslov v upravi lista. 615

Izjava. Podpisani preklicujem žalivke, izgovorjene napram g. Eberhard Alojza, občinskega svetnika, pri priliki rubeža dne 1. 6. t. l. ter se mu zahvaljujem, da je odstopil od sodnega pogona. Polička vas, dne 7. 6. 1934. — Onič Benedikt. 611

Sadni nakupovalci! V vseh krajih, kjer je sadje, jabolka, dobro obrodilo, iščem svoje zastopnike, oziroma sadne nakupovalce. Vsi zainteresirani pošljite točno natančne podatke izvoznim tvrdki: Veletrgovini Ivan Göttlich, Maribor, Koroška cesta 126—128a. 616

Izjava. Podpisana Ferme Ana, posestnica v Brezju št. 9, p. Sv. Štefan pri Šmarju-Jelše, izjavljam, da nimam nikake podlage, da bi očitala g. Francu Rozmanu, trgovcu, Celje, kaj nepoštenega, posebno, da bi bil nabrisal kake kmete in obžaljujem, v kolikor sem kaj takega trdila. Celje, dne 11. jun. 1934. — Ana Ferme. 612

Prodaj kolo (bicikel). Vprašati pri Antonu Puhaj, Rošpoh 174 pri Mariboru. 604

Sivalni stroj poceni za prodaj. Roza Sidar, Maribor, Pobrežka cesta 9. 603

Kovaškega vajenca sprejme Voga Martin, Šifrnica pri Celju. 607

Kotla za kuhanje žganja in perila, bakrene brzoparilniške Alfa, obenem tudi s pripravo za kuhanje žganja, brizgalnice za vinograde si nabavite po ugodnih cenah pri Jakobu Kos, kotlarstvo, Maribor, Glavni trg 4. 608

Sadje in sočivje zakuhavajte v Weckovih kozarcih, ki so najboljše. Prodaja jih in pošilja cenike Jos. Jagodič, Celje, Glavni trg. Tukaj dobite dnevno sveže žgano kavo, vse špece-rijsko blago in tudi železnino. 597

Služba organista in cerkovnika se razpisuje do 15. junija 1934 v Smartnem na Poh. 601

Prodaj srednje posestvo na Ploderšnici št. 27, Sv. Jakob v Slov. goricah. 598

Lep gozd je zelo poceni na prodaj. Šalamun, gostilna, Sv. Urban pri Ptujju. 602

Kmetice! Najboljše zamenjate repico, bučno seme in drugo v tovarni bučnega olja v Mariboru, Taborska 7, p. drž. mostu. 600

Dijaki se sprejmejo za prihodnje leto. Cela oskrba 300 Din mesečno. Naslov: Maribor, Splavarska ulica 6, zraven knjigovoznice Tiskarne sv. Cirila. 599

Cerkveno-konkurenčni odbor pri Mar. Snežni razpisuje ustno licitacijo za napravo novega gospodarskega poslopja pri mežnariji. Licitacija se vrši v četrtek dne 18. junija 1934, ob 10. uri dopoldne, na licu mesta pri Mar. Snežni. — Cerkveno-konkurenčni odbor Marija Snežna Velka. 595

Prodaj se 7 hl dobrega mašancker-jabolčnika. Naslov v upravi lista. 594

Mostin, moštna esenca za izdelovanje dobre in zdrave domače pijače, samo v drogeriji M. Kanc, Maribor, Slovenska ulica. 577